RAHVASTIKUTIHEDUSE LEVINGUST JA SELLE MUUDATUSIST TARTUS.

Edg. Kant.

Tartu linna rahvastiku arvu ja selle suurenemist iseseisvuseaja kestes kinnistavad parimalt 1922. ning 1934. a. rahvaloenduse ja 1927. a. korteriloenduse andmed (vt. 1. tabel).

1. Tartu linna rahvastikuarv.

	Iseliselt	Suhteliselt
1922. a. rahvaloendusel . . .	50 342	100,0
1927. a. korteriloendusel . .	55 058 [1])	109,4
1934. a. rahvaloendusel . . .	58 876	117,0

Muud kokkuvõtted, näit. jooksvalt aadresslaua poolt koostatud ja elanikearvu kuu-aruannetest saavutatud rahvastikuarvud, ei ole nii usaldatavad ega saa neid hästi aluseks võtta küllaldast täpsust taotlevais uurimustes. Seetõttu on mõistetav, kui käesoleva etüüdi võrdlusis põhjenetakse vaid ülaltähendatud loenduse andmestikule.

Kõrvuti rahvastikuarvu suurenemisega on laiendatud ka linna elutatud, hoonestatud ning üldist maa-ala. Nii on 1922. ja 1930. a. ajavahemikus Tartu maa-alalised elemendid suurenenud järgmiselt: kruntide pindala on laienenud 56,1%, uulid, teed ja väljakud 49,3%, pargid, avalikud aiad ning puiestikud 101,2%, mängu- ja spordiväljakud 584,6%, kalmistud 650%, veekogud 56,5%, põllumaad, aasad ja karjamaad 509,6%. Linna maa-alasse on juure tulnud veel kruusa- ning saviauke (10,9 ha), ja raudtee (54,4 ha) ning aerodroomi (43,3 ha) all olevad maistud. Kokku on linna üldpindala mainitud aastate vahemikus suurenenud

[1]) H. Reiman oma uurimuses „Tartu korteriolude ühiskondlik iseloom" (vt. Tartu I, lk. 239—276, Tartus 1933) toob Tartu elanike üldarvuna 1927. a. kohta kaks erinevat arvu, nimelt 54 429 (lk. 240) ja 54 245 + 767 = 55 012, viimane koos mõisade ja talunditega. Käesoleva kirjutise autori poolt toodud Tartu rahvastikuarv sisaldab lisaks veel nn. eraldi märgitud elanikud.

Tartu IV, lk. 286